

# DIVADELNÍ TŘEBÍČ 5



ZPRAVODAJ XII. NÁRODNÍ PŘEHLÍDKY  
AMATÉRSKÉHO ČINOHERNÍHO  
A HUDEBNÍHO DIVADLA

KVĚTEN 2003

## Moc bych si přála obstát...



Divadelní studio D3 Karlovy Vary v Třebíči hrálo inscenaci hry Jana Schmida Třináct vůní začátkem 80. let - v době, kdy jsme ještě ani netušili, že se tu někdy bude odehrávat národní přehlídka. Inscenace trebičské publikum okouzila stejně jako předtím diváky Jiráskova Hronova. Další dvě představení D3 (Daňkova hra Kulhavý mezek a Čtyřicet zlosynů a jedno nevíničko) se uskutečnila v rámci Divadelní Třebíče a patřila k těm nejlepším, které jsme na přehlídce viděli. Režisérka Divadelního studia D3, paní Anna Ratajská, odpověděla na pár otázek už před představením hry Mor.

*Paní Ratajská, váš soubor byl založen už v roce 1961. Je v souboru ještě někdo z této doby? Zakládající členové souboru byli tři - bohužel, ani jeden z nich už není mezi námi.*

*Máte stabilní členskou základnu?*

Asi polovinu souboru tvoří stálí členové a půlka se stále obměňuje. To jsou naše mláďata, která dostudují a odejdou nám.

*Dramaturgie vašeho studia je (pokud to mohu posoudit) zaměřena dost na hry českých dramati-*

*ků. Je to nahodilé nebo je v tom nějaký záměr? Z větší míry je to záměr. Česká dramatika je dost obsáhlá na to, aby se v ní dalo hledat a nemuselo se lovit v cizích vodách. Domnívám se, že v evropských zemích se hrají především autoři té které země - ve Francii hry francouzských dramatiků, v Anglii anglických, atd.*

*V Třebíči jste uvedli dvě hry Oldřicha Daňka. Je to náhoda?*

Hráli jsme víc Daňkových her - mj. Zdaleka ne tak ošklivá, jak se původně zdálo. Ačkoliv v těch prvních popřevratových letech byl považován za autora období totality, tak z těch 64 her, které napsal, je určitě jedna třetina velmi dobrých. A jelikož já nejsem hrdina (všichni nemohou být hrdinové), tak si myslím, že on prošel tím obdobím coby dramatik se ctí. Prostřednictvím historických témat nám dokázal zprostředkovat témata současnosti. Teď se opakuje v televizi jeho seriál Byl jednou jeden dům a ukazuje se, že je to jeden z nejlepších seriálů.

*Dnes budete hrát poměrně málo známou hru Karla Tachovského Mor (Boccacciiovské variace). Co Vás na ní zaujalo?*

V Moru mě zaujalo téma člověka, který se snaží utéct, přebít vlastní strach a nakonec stojí před záchranou života - vlastního nebo cizího - a neví, zda-li obstojí. Co pro mě osobně bylo nejdůležitější, že já nevím, jestli bych obstála, ale moc bych si to přála. Tohle téma jsem se snažila zprostředkovat hercům, aby věděli, o čem a proč to hrajeme.

*Karlovy Vary jsou lázeňským městem. Jaké máte podmínky pro vaši práci?*

Nechci si nijak stěžovat, ale podmínky pro zkoušení i hraní jsou ve Varech velmi složité (a taky finančně náročné).

*Má váš soubor nějaké další aktivity kromě zkoušení a hraní vlastních inscenací?*

Každoročně jezdíme na tzv. vagant. Ve většině případů uvádíme písničkové pásmo, které hrajeme pro dětské letní tábory. Pro soubor to jsou „pracovní prázdniny“ a tato tradice trvá už dvacet let..



## Zaslechnuto

Naše redakční ucho zaslechlo v průběhu dnů několik velmi zajímavých útržků, ať už v kuloárech, nebo na

rozborových seminářích. Tak, jak jsme zaslechli, předáváme dál...

(V redakci - dvěma vchází mobilem telefonující sb) *Chtěl jsem ji litovat, proč si drží ucho, ale zapomněl jsem, že jsme v době mobilismu.*

Jan Cisař

*Až skončí Divadelní Třebíč, uklidím si ten nepořádek v kanceláři, protože takhle už to vážně dál nejde!*

sš

(O představení „Proměna“)

*Zakládat bordel v domě zasaženém morem prostě nejde.*

Pavel Purkrábek

*Jde, ale byla by to zvrácená perversita.*

Jan Cisař

*Etuda trvající čtyřicet minut, to chválím, ... na této přehlídce kdyby všichni hráli čtyřicet minut, to bych mohl jít i do cukrárny.*

Jan Cisař

(O představení Republika...)

*Když chceme, aby z dítěte něco bylo, musíme ho řezat.*

Pavel Harvánek

*Stylizaci jsem si pracovním nazval „kací, líp už to nešlo“.*

Pavel Purkrábek

*Vyčuráný státní poklad - to by se mi líbilo.*

Jan Cisař

(O představení S vyloučením veřejnosti)

*Vladimír Zajíc udělal takové hm hm a kývnul hlavou jako panna, která neví, co s tím chlapem dělat... Takže předpokládám, že chce něco přičinit...*

*Vy nemáte žádnou potřebu? No to je potom život peklem.*

*...ta by se musela v tý urně přesejpat...*

Jan Cisař

*Tenkrát se mi zdálo, že paní Panenková moc motivuje.*

Milan Strotzer

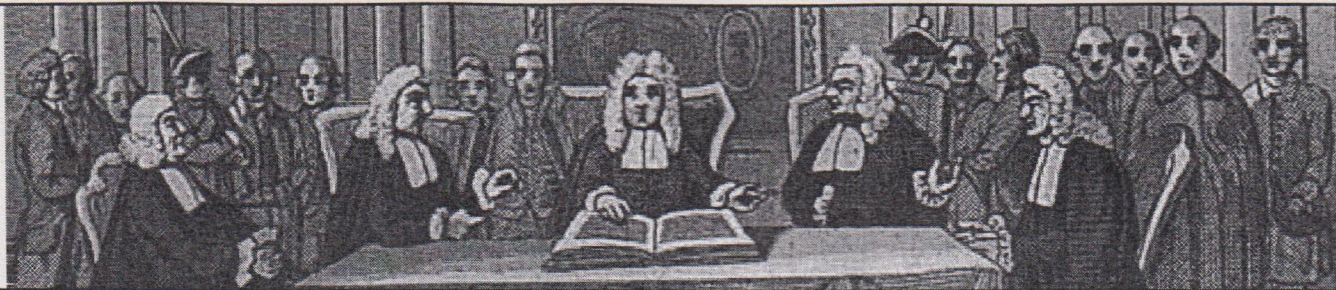
*Je to určitě diskursivnost a traktátovitost textu.*

Vit Závodský

(Po představení „Mor“)

*Kde je paní režisérka? (poté, co ji spatří...) My se známe!!! Vy u mě máte ještě kabát!*

Pavel Harvánek



## Proměna ne dost důrazná

S Divadlem Luna ze Stochova jsme se na Divadelní Třebiči nesetkali poprvé. Pokud si uvědomíme jejich předchozí inscenace, pak je vždy zájmal rodinný život a vyrovnání se s problémy, které přináší. Také tentokrát se toto téma stalo ústředním tématem inscenace *Proměny*, kterou podle Franze Kafky napsal režisér Luboš Fleischmann. Od Kafky převzal především ústřední motiv Řehořovy proměny, ale snaží se jej v inscenaci traktovat v daleko jednodušší, až okleštěné poloze. Rozhodně zajímavý je nápad nerealizovat proměnu Řehoře v obtížný hmyz jeho proměnou v brouka, ale prezentovat jej jako nemocného člověka. Ona proměna se pak má udát především v postoji ostatních členů rodiny k němu. Protože dokud byl zdravý, celou rodinu živil a byla na něm závislá. V okamžiku kdy onemocněl, nejsou schopni ani zavolat mu doktora a čím dál tím víc je obtěžuje se o něj starat, až se jej nakonec zbaví.

Úmysl Luny však bohužel nebyl zcela naplněn. Řada situací není dostatečně motivována a postupná proměna se tak nekoná. Necítíme ji dostatečně silně ani u dcery, ani u matky. Není ani zcela zmotivovaná, proč jsou nájemníci tolik vyděšení, když se objeví nemocný Řehoř. A proč ona závěrečná řeč o odpočinku? Od čeho si mají odpočinout? Od toho, že jim nevyšel pokus o zavedení nové živnosti? (Měl to být jen pronájem, nebo i bordel?) A tak dále. Také důležitá informace, že rodina je na Řehořovi ekonomicky závislá, sice byla řečena, ale poněkud zanikla. Proto z představení dost důrazně vyplynulo, že Řehoř selhává, a proto jej musejí nenávidět. Je jistě dobře, že Řehoře neproměňují v brouka. Ale pak by se měl proměnit celý jeho svět. Převlékání pyžama, hození jídla a výměna peřiny za deku zjevně nestačí vytvořit v divákovi dojem „zahnojeného brlohů“.

Nezbývá tedy bohužel než konstatovat, že zajímavé a dobré úmysly stochovské Luny zůstaly tentokrát nenaplněny.

ex

## Pokus o současný výklad existenciální hry?

Hra Jean-Paula Sarrtra *S vyloučením veřejnosti* se řadí k proudu existenciální dramatiky, která se na česká jeviště příliš nedostala. V době, kdy byla v Evropě aktuální a díla se začala překládat, ocitla se v nemilosti. Když později bylo možné začít ji uvádět, objevilo se absurdní drama, které lépe konvenovalo s potřebami doby. V Třebiči jsme viděli inscenaci Divadelního spolku Karel Čapek z Děčína a výběr tohoto titulu svědčí o nemalých ambicích souboru. Nutně si ovšem musíme položit otázku,



zda má tato hra co říci divákovi v dnešní době a zda ji lze vůbec vyložit. Je to hra a la teze, kterou charakterizuje věta „peklo jsou ti druzí“. Co s touto filozofií dnes?

Soubor pod vedením režiséra Vladimíra Huka s největší pravděpodobností přistoupil k této hře jako ke hře realistické a tak ji také hraje. Sartrovou filozofií se nejspíš příliš nezabývá. Můžeme tak snad celek vnímat jako hru ze života (byť se odehrává v pekle) o tom, že všichni jsme se v minulosti namočili, že vláčíme své viny a že s nimi musíme společně dožít. A tak to zůstane, než přijde nová generace. To je téma v dnešní době jistě aktuální. Ale je pravdou, že nemusí být pro každého čitelné. A pokud si divák v jakékoliv inscenaci současné téma nenajde, může se při představení i trochu nudit.

Sartre ve scénických poznámkách ke hře píše, že se má odehrávat v omšelém hotelovém pokoji. Tady scéna působí trochu jako galerie a je otázkou, nakolik hercům tento abstraktně chladný prostor (časově zařaditelný tak na počátek 60.let) pomohl. Velmi přesně ale funguje ono červené světlo za dveřmi: je jasné, že i když se otevrou, není úniku. Pokud jde o interpretaci postav, ne zcela šťastný je výklad Estel více jako naivní husičky, než mladé ambiciózní dámy. Jinak lze ale konstatovat, že děčinský soubor rozhodně nezapře své divadelní zkušenosti a přes všechny připomínky odvedl úctyhodnou práci.

ex

## Formálně promyšlená inscenace

Divadelní studio D3 Karlovy Vary zakončilo soutěžní část letošní Divadelní Třebiče inscenací hry Karla Tachovského *Mor (Boccacciovské variace)* v režii Anny Ratajské. Z Boccacciova Dekameronu je nám známo, že jde o příběhy vyprávěné v době moru. *Mor* už se v nich ale bližší neobjevuje. Tachovský se snažil ve své předloze zobrazit a rozvést i tuto situaci, která je u Boccaccia daná a propojit ji s oním vyprávěním příběhů. Vzhledem k době, kdy předloha vznikla (80.léta), mělo mít toto propojení patrně širší platnost a výrazně politický podtext. Je ovšem otázkou, zda si Tachovský nevytkl úkol větší, než jsou schopny Boccacciovské variace unést.

Tuto otázku si pak potažmo musíme klást i při uvažování o karlovarské inscenaci. Je udělaná na úrovni, která je v podmínkách amatérských souborů až nebývale dokonalá, promyšlená a přesná. Výtvarno je nádherné a funkční, místy nám spolu s hereckými zastaveními připomíná brožíkovské obrazy. Bavíme se veselými lechtivými historkami, na které je kladen důraz především v první



polovině inscenace (i předlohy), jejich divadelním převyprávěním - jsou sice dotažené až „na doraz“, ale nikde nepřekročí míru vkusu. V druhé polovině se pak stále více začínají vkrádat připomínky moru, až vkročí přímo mezi tuto uzavřenou společnost. Obě uvedené roviny sledujeme ale odděleně, nepropojí se organicky ve společné téma a kompaktní celek. Je tomu tak už v předloze a „Děčku“ se tento její nedostatek nepodařilo tak zcela překlenout, byť se o to evidentně snažilo.

To ovšem nic nemění na skutečnosti, že jsme viděli inscenaci pozoruhodnou a divácky přitažlivou. Potvrdil to i nadšený ohlas, s nímž byla včera naplněným hledištěm Národního domu přijata.

ex



Dne 15.4.2003 se sešla komise pro udělování morálního ocenění Zlatého odznaku J.K.Tyla v oblasti amatérského divadla. Na základě předložených písemných návrhů signatářů Statutu pro udělování ZOJKT rozhodla tato ocenění v roce 2003 udělit těmto amatérským divadelníkům v České republice:



*pokračování ze Zpravodaje č.2*

**Z VSVD JOSEFU MLEJNKOVI** (nar.1921) z Vysokého Mýta za celoživotní průkopnické, realizační i literární dílo v oblasti tvořivé a výchovné práce s dětmi prostředky tvořivé dramatiky. Věnoval celý svůj život práci s dětmi v rámci ZUŠ. Patří k těm lidem, kteří zasvětili život hledání a poznávání nových souvislostí v oboru, který si zvolili a neustále činnorodě posouvají pokrok směrem kupředu. Napsal, vydal a přeložil řadu divadelních her pro dětské soubory, které realizoval nejen ve své praxi, ale které byly a jsou využívány dodnes i jinými soubory. V knížce Dětská tvořivá hra z roku 1981 (druhé vydání 1997) shrnul své zkušenosti. Byl dlouholetým členem redakční rady Mladé scény, členem poradních sborů, iniciátorem i organizátorem krajských i mezikrajských přehlídek a členem porot. Nezastupitelná je i jeho činnost v oblasti činoherního divadla pro děti i jeho občasná režisérská činnost u dospělých činoherních souborů. Se svým dětským souborem vystupoval na řadě národních přehlídek v Kaplici, Šrámkově Písku, Jiráskově Hronově i v rakouském Lambrechtu. Patřil vždy ke špičkovým osobnostem dětské tvořivé dramatiky.



**ZLATÉ ODZNAKY J. K. TYLA** spolu s diplomy budou nositelům slavnostně předány u příležitosti některých vrcholových přehlídek amatérského divadla (Hronov, Chrudim, Vysoké nad Jizerou, Olomouc aj.) a nebo při významných lokálních akcích po dohodě s pořadateli a navrhujícími organizacemi.



Pro rok 2004 budou podmínky podání návrhů na ocenění osobností amatérského divadla opět vyhlášeny v čísle 6 Amatérské scény v r.2003.



Všem nositelům patří naše gratulace, poděkování i úcta.

*Dušan Zakopal*  
Předseda komise pro udělování ZOJKT

## HANÁCKÝ DIVADELNÍ MÁJ

Ve dnech 26. 4. - 3. 5. 2003 se již po sedmá konala v Němčicích nad Hanou regionální přehlídka činoherního divadla pro děti a současně regionální přehlídka venkovských divadelních souborů.

V první části soutěžilo sedm souborů, z nichž na Popelku do Rakovníka byla na prvním místě doporučena inscenace „Modrý hrnec“ souboru BLIC z Ostrožské Nové Vsi. Jde o souborovou úpravu předlohy Miloše Mačourka.

Na druhém místě byla doporučena pohádka „Zázrak“ DS Máj Vřesovice.

Na NP venkovských souborů do Vysokého nad Jizerou byl nominován Kroužek divadelních ochotníků Hvozdná s inscenací Gersheho „Motýlů“.

Doporučena byla inscenace „Zázračný talisman“ v úpravě původní hry J. N. Nestroye režisérky Divadelního souboru bratří Mrštíků Boleradice.

*-zak-*

## POHÁREK SČDO

Ve Velké Bystřici (u Olomouce) se v sobotu 26. 4. 2003 uskutečnila Národní přehlídka monologů, dialogů a individuálních výstupů s loutkou. Z osmi oblastních kol, v nichž soutěžilo cca 200 účinkujících, se vrcholového hereckého klání účastnilo 25 soutěžících.

**Vítězové jednotlivých kategorií:**

Monolog ženy: Alena Křivancová z Horšovského Týna s „Uklízečkou“ z Commedia finita Viktorie Hradské.



## JIRÁSKŮV HRONOV a jeho Klub (nejen) mladých divadelníků

31.7 - 9.8.2003

Jiráskův Hronov je celostátní mezidruhovou přehlídkou amatérského divadla se zahraniční účastí. Klub (nejen) mladých divadelníků bude pracovat v těchto seminářích a dílnách:

**A - Základní abeceda divadla** - lektor: Mgr. František Laurin.

**D - Praktická dramaturgie** - lektor: Rudolf Feilmann.

**DK - Diskusní klub** - moderátor: Mgr. Roman Černík, asistovat bude Mgr. Jakub Hulák. Klub bude volně přístupný účastníkům festivalu.

**I - Divadelní improvizace** - lektor: Andreas Poppe. POZOR! Dílna bude vedena v anglickém jazyce a nebude zajišťováno tlumočení.

**J - Jevištní řeč** - lektorka: Regina Szymiková.

**K - Dramaturgicko - inscenační seminář** - lektor: prof. Miloslav Klíma

**KS - Kurz scénografie** - lektori: MgA. David Bazika, Jan Tobola a Marek Epstein. Páté soustředění posluchačů dlouhodobého vzdělávacího projektu.

**N - Nonverbální komunikace** - lektorky: Daniela Fischerová a Mgr. Marie Poesová.

**O - Pantomima a pohybové divadlo** - lektor: Michal Hecht, asistentka: Štěpánka Elgrová.

**P - Co je divadlo poezie?** - lektor: PhDr. Mirek Kovářik

**S - Jevištní realizace dramatické situace** - lektor: Mgr. Milan Schejbal, asistentka: Denisa Nová

**Ž - Site specific - souhra s příběhem prostoru** - lektor: Tomáš Žižka.

**T - Divadelní technika - svícení** - lektor: Pavel Hurych a lektori - specialisté.

**PC - Problémový klub** - lektori: prof. PhDr. Jan Císař, Csc., Mgr. Karol Horváth, Mgr. Radovan Lipus, Mgr. Vladimír Zajíc, Doc. Mgr. Ján Zavarský, moderátor: Mgr. Roman Černík. Živnou půdou tohoto klubu budou představení uvedená na JH. Problémový klub bude volně přístupný.

## PODMÍNKY ÚČASTI

Zúčastnit se mohou všichni, kdo k 31.7.2003 dovršili patnáct let věku. Přijetí účastníků mladších 18 let je podmíněno souhlasem rodičů.

Cena hromadného ubytování ve vlastních spacích pytlech včetně kurzovného: cca 1.800,- Kč. Kvalitnější ubytování je možné objednat na adrese: Občanské sdružení KRUH, nám. ČSA 500, 549 31 Hronov, tel. a fax: 491 483 314, e-mail: [kruh@hronov.cz](mailto:kruh@hronov.cz).

### PŘIHLÁŠKY

Odešlete na adresu ARTAMA nejpozději do 10.6.2003. Na přihlášce uveďte seminář (A, D, DK, I, J, K, KS, N, O, P, S, T, Ž), o který máte přednostně zájem. V dalším pořadí uveďte náhradní možnosti. Semináře budou obsazovány podle pořadí došlých přihlášek.

K účasti v K(n)MD se hlase pouze na přihláškách otištěných v časopise Amatérská scéna č. 2/2003 v příloze d'ARTAMA, respektive na přihláškách zkopírovaných z internetových stránek IPOS-ARTAMA: [www.ipos-mk.cz/artama](http://www.ipos-mk.cz/artama).

Informace: dr. Milan Strotzer, Artama, tel.č. 221 507 956.

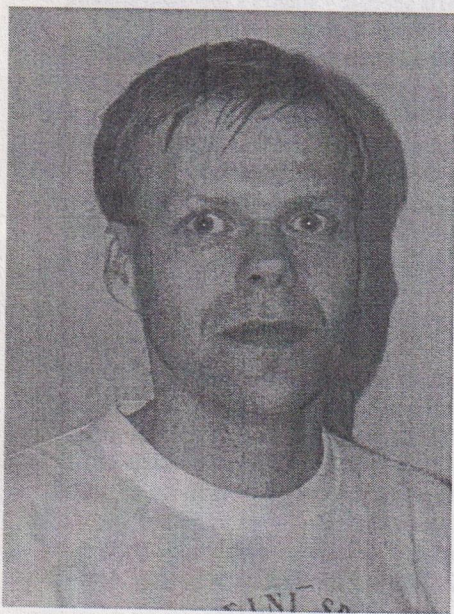
## Redakční kostlivci ve skříní

Po celou dobu přehlídky jsme vám v našem zpravodaji přinášeli recenze, rozhovory, našly se i žhavé zákulisní případně bulvární novinky, které doplňovaly fotografie Iva Mičkala, mistra ve svém oboru. Jen tváře těch, kteří nesli svou kůži na trh v čase pozdním, večerním, se z technických důvodů na stránkách zpravodaje neobjevily. Tímto se vám omlouváme a jako náhradu (doufejme dostatečnou) je vydáváme na straně zcela speciální, k tomu vyhrazené.



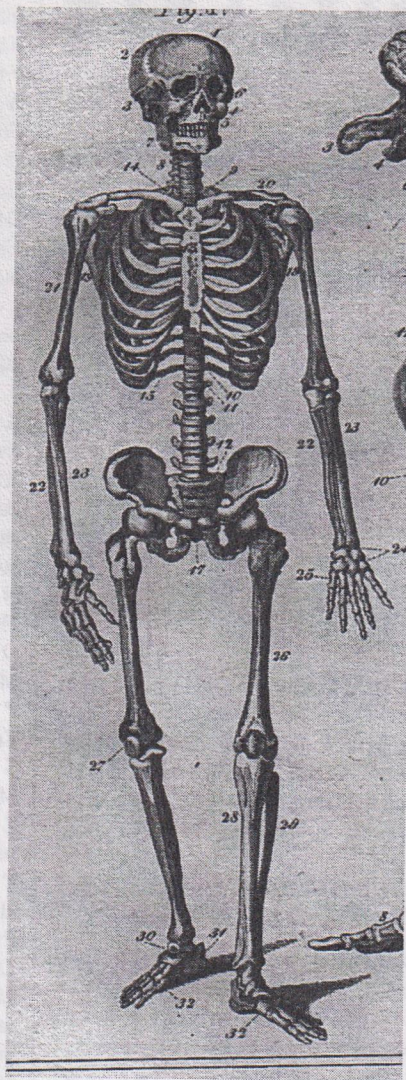
**Alena Exnerová**

Ano, to je ona! Slovy pana Strejcovského nepřítomná členka poroty (nekuřačka), která během semináře seděla u svého počítače a převáděla slova svých kolegů porotců do podoby písemné.



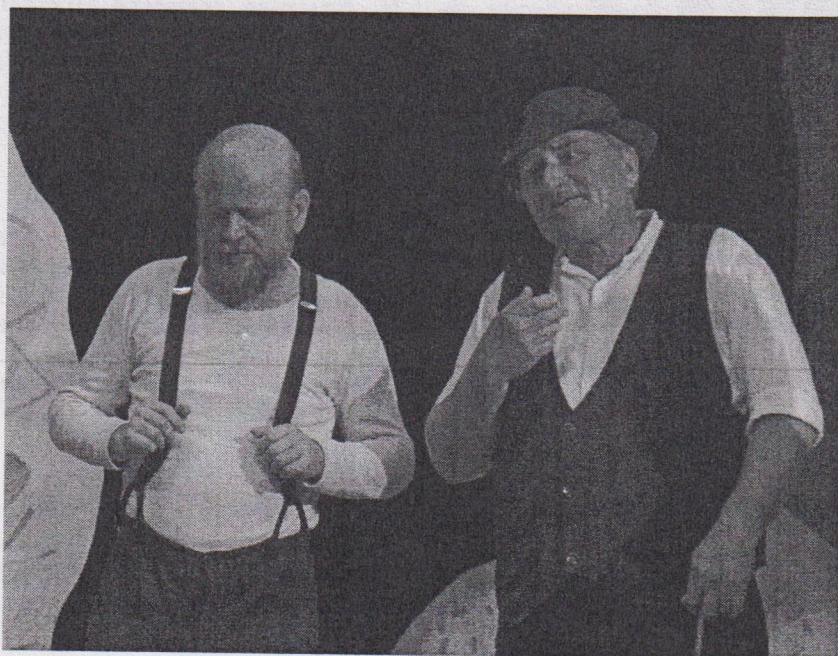
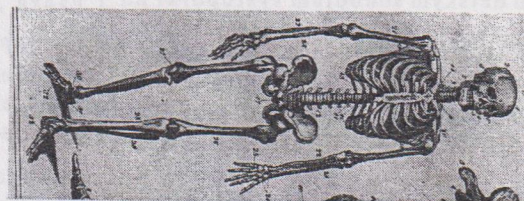
**Jan Vaverka ml., také režisér DS Krakonoš Vysoké nad Jizerou**

Kdyby se s vámi za zvuků parastroje rozjel stůl i s židli, na které sedíte, věřte, že za to nemůže vaše nadměrná konzumace, ale Jan Vaverka ml.



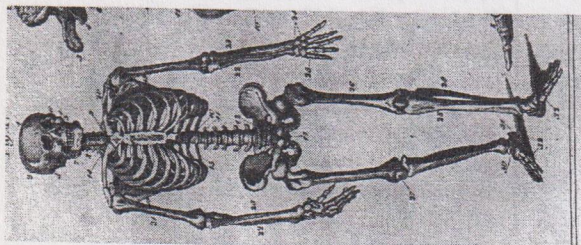
**Petr Pýcha, režisér DS Krakonoš Vysoké nad Jizerou**

Při komunikaci s tímto pánem buďte ostražití a mějte na vědomí, že patří mezi přední vysoké mystifikátory!!!



**Divadelní spolek Krakonoš Vysoké nad Jizerou**

Sousedé a vlastenci Hlavatka (Jiří Líbal) s Patočkou (Václav Šulc) přemýšlejí, jak naložit s objeveným pokladem. Že by „fotbalový“ stadion?



## „NECH BROUKA ŽÍT!“

Rozhovor s Lubošem Fleischmannem, režisérem a uměleckým šéfem Divadla Luna Stochov

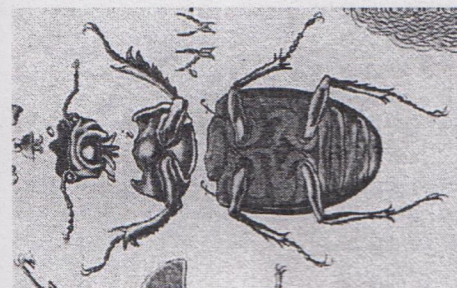


*Franz Kafka je docela tvrdý oříšek, obzvláště pro amatérské divadlo. Poprvé vás jeho dílo zlákalo už v roce 1996. Co vás přimělo k tomu, že jste se k němu vrátil?*

Protože je to pro mě jeden z nejmilejších autorů. Mám rád jeho knížky a čas od času se k nim vracím, hlavně k Proměně. Tu považují za vrchol Kafkova díla. Kdysi jsme dělali jeho tři povídky, byla mezi nimi i Proměna. Tentokrát jsme ji více rozepsali a upravili tak, aby měla tvar samostatné inscenace. Protože ta předchozí byla inscenovaná v jiném kontextu.

*Dramatizaci jste napsal sám nebo jste s někým spolupracoval?*

Dramatizaci jsem dělal sám. Ony vlastně vznikly dvě varianty, protože jsme se rozmýšleli, jestli uděláme Řehoře jako klasického brouka nebo jako člověka, který je nějakým způsobem znehodnocován okolím. Druhá varianta nám samozřejmě přišla lepší. Přišli jsme na to, že scénicky si nedokážeme představit brouka tak, aniž by to nebylo směšné. Navíc zvolená varianta koresponduje s naší poetikou. Divadlo se snažím dělat především o tom, jak okolí nějakým způsobem negativně působí na jedince.



*Vaše poetika je opravdu nezaměnitelná. Čím vás přitahuje? Připadáte si vy sám od okolí odlišný? Ani ne. Mě už se někdo někdy ptal, jestli jsem měl v dětství nějaké problémy. Vůbec žádné jsem neměl, pocházím z dobré rodiny a maminka s tatínkem na mě byli vždycky moc hodní. Já na tohle nedokážu odpovědět. Prostě mám chuť to takhle dělat. Spíš to cítím uvnitř.*

*Jak dlouho režirujete a jak jste se k divadlu vůbec dostal?*

Začal jsem u Mirka Pokorného v Lysé nad Labem v Divadle AHA!. Hrál jsem ve dvou inscenacích. Pracoval jsem v Praze, tak jsem to měl do Lysé kousek. Pak jsem se ale vrátil domů, do Stochova, a s kamarády jsme si řekli, že to zkusíme. Pořád mě to lákalo. Když člověk k divadlu čuchne, už asi přestat nemůže. Tak jsme začali dělat divadlo ve Stochově.

*Často u vás hrají hostující herci. Jak soubor funguje?*

Všichni, kteří hrají v Proměně, jsou ze Stochova. Výjimkou je Petr Bláha Nejedlý, ten je vlastně takový náš domácí hostující herec. Hrál už ve čtyřech inscenacích. Ale jádro je vyloženě stochovské.

*Stochov, ač je poměrně malé město, žije bohatým kulturním životem. Luna Stochov dokonce každoročně pořádá divadelní přehlídku. Můžete mi k tomu říct něco bližšího?*

Stochov byl do roku 1994 taková spíš „hornická noclehárna“, nežilo to tam. Potom ale přišel nový šéf kulturního domu a situace se začala zlepšovat. Navíc kulturu výrazně podporuje i město. Díky tomu máme vynikající zázemí, což je naše deviza. Proto jsme si řekli, že město obohatíme i o divadelní přehlídku. Jmenuje se Stochovská Thálie a v říjnu byl už čtvrtý ročník.

*Také o vás vím, že jste se dal na politiku. Jak to vypadá s vaší politickou dráhou?*

S mojí politickou dráhou to vypadá tak, že jsem po předminulých komunálních volbách byl čtyři roky v městské radě. Teď jsem jenom v zastupitelstvu a to díky tomu, že jsem se stal ředitelem stochovských Technických služeb. Plány samozřejmě mám, ale říkám si že se budu raději stoprocentně věnovat amatérskému divadlu. Zjistil jsem totiž, že ty moje aktivity dělám na úkor souboru.

*Vaši Proměnu jsem poprvé viděla na Karlínské třísce a od té doby jste ji viditelně upravil? Chystáte ještě nějaké další zásahy?*

My už jsme celkem spokojeni. Samozřejmě tam jsou věci, o kterých víme, že nejsou úplně dotážené. Vypustili jsme samozřejmě docela odvážnou stínohru. Dali jsme na radu porotců a lidí, kteří se divadlem zabývají.

*Poslední otázka: Proč právě „Luna“ Stochov?*

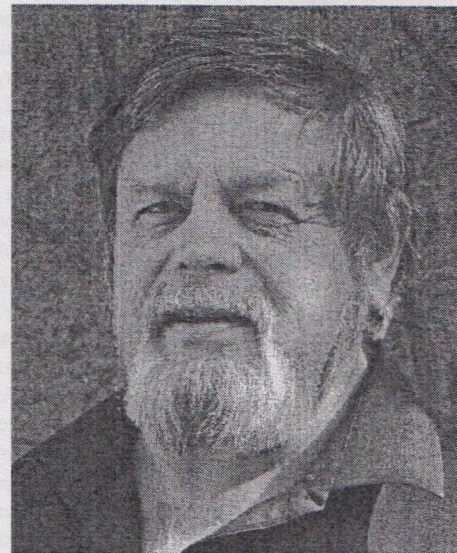
My jsme na začátku samozřejmě název vymýšleli, a tak jsme přemýšleli a přemýšleli... A protože druhou kmenovou členkou souboru byla Nataša Gáčová, která se dostala na DAMU a v současné době hraje v Činoherním studiu v Ústí nad Labem, tak někdo přišel s tím, že uděláme zkratku jmen Luboš a Nataša. A vznikla z toho Luna.

-s b-

## Režisér se sám vyloučil

Režiséra Vladimíra Huka jsem žádala o rozhovor několikrát a úspěšně mi unikal. „Co já vám budu říkat, vždyť oni to všechno zahráli sami!“ Představení „S vyloučením veřejnosti“ (DS Karel Čapek) spoluvytvářeli herci Milan Rosenkranc, Luďka Kráslová, Vladimír Hercík a Ludmila Panenková, která výstižně charakterizovala režisérovu činnost: „No on pořád seděl v hledišti a kroutil hlavou, že to tak nejde, a pak už musel vylézt nahoru na jeviště a ukázat nám to.“ Svěrázný Vladimír Huka

má rád absurdní drama a v budoucnu se chystá inscenovat Albeeho. A jak se vlastně dostal k divadlu: „No já už jsem v důchodu... nějak jsem se pořád nemohl probjovat k režii v tom



našem souboru. Nejdřív jsem jenom asistoval a povedlo se to až teď.“ Na odchodu ještě zaslechl mou otázku týkající se kritiky a kritiků: „Máme kladné ohlasy a já panu Cisařovi věřím. A teď si jdu píchnout...“ Naši redakci se podařilo zjistit, že se jednalo o inzulin.

-fis-

## 170503-21:21

Je jednadvacet hodin jednadvacet minut sedmáctého května dva tisíce tři. Právě skončilo poslední soutěžní představení dvanáctého ročníku Divadelní Třebiče a do konce přehlídky zbývá jen několik hodin. Několik málo hodin a svoboda je pryč.../ pardon, to je My fair lady. Ano, a svoboda je pryč. Svoboda nás bláznů divadla. A zase Vás bude čekat doba hledání, nacházení, tvoření, omylů, proher, úspěchů a štěstí. A zase se možná setkáme na třinácté a doufejme, že ne nešťastné Divadelní Třebiči. Štěstí Vám i Vašemu divadelnímu konání přeje pedagog ještě v činné službě Jarda Dejl.

## KDO POROTCI PURKRÁBKOVÍ ZAZPÍVÁ „DVĚ HVĚZDY“?

Pavel Purkrábek včera v noci nejprve v baru Malého sálu a později v jednom nejmenovaném tříbičském nonstopu odhalil své pěvecké nadání. Chápu, že při představě porotcova chraplavého hlasu se tomu věří těžko, ale je tomu skutečně tak! Pavel Purkrábek nejen, že zpívat umí, ale navíc se vyzná i v teorii hudby a pocítil nás několika zajímavými exkurzemi. Neváhal ani vyzvat na souboj hudebním talentem vyzbrojené přerovské Divadlo Dostavnik, které naprosto znemožnil tím, že nebylo schopné zahrát a zazpívat jeho oblíbené „Dvě hvězdy“. Po několika hodinách utvrzování se o svém vítězství a neustálého dožadování se své milované písně neváhal na souboj vyzvat ani Leoše Mareše, jehož medový hlas se linul z barového „juke boxu“. Jak souboj poety Mareše s porotcovým chraplákem dopadl, si jistě umíte představit sami.

-s b-

## Divadlo je tisíciletý fenomén

Po staletí slouží jako prostředek sdělení záporných i kladných emocí, přenosu zážitků a poselství od autorů prostřednictvím režisérů a herců ke konečnému cíli – divákovi.

Dnešní technicky skvěle vybavená doba divadlu nepřeje. Multikina s trojrozměrnou projekcí a kvadrofonním zvukem, DVD projekce a domácí kina s velkoplošnými obrazovkami v soukromí domácnosti, dnes již překonaná videa a CD přehrávače, to vše odkazuje kulturní zážitek budoucnosti do individuální sterility osobního prožitku.

Věřte, že není radostnějšího pohledu pro ředitele kulturního zařízení, než pohled na zaplněný divadelní sál, na dychtivé diváky, s napětím očekávající, co jim přinesou okamžiky po zvednutí opony. Obecenstvo, citlivě vnímající neviditelného ducha kolektivní sounáležitosti těch na jevišti s těmi v hledišti, ducha nenahraditelného sebevypělejší technikou.

Děkuji vám, kteří toto tisícileté poselství předáváte bez nároku na ocenění hmotnými statky svým bližním. Děkuji vám za vaše nadšení, nasazení, za vaši odvahu a upřímnost.

Těším se na XIII. ročník národní přehlídky činoherního a hudebního divadla Divadelní Třebíč 2004. Za rok na shledanou.

*Jaromíra Hanáčková*  
ředitelka MKS Třebíč

## Milí festivaloví nadšenci,

letošní ročník Divadelní Třebiče končí, dnes se dozvíme verdikt poroty, na niž, jak doufám, nikdy nezanevřel. Protože naše-vaše porota přicházela nejen s cennými radami, kritickými postřehy a bonmoty, ale i poučnými historkami ze života.

Každý den přehlídky nabízel svá drobná překvapení. Středa se nesla ve znamení dopoledních strašidel („Strašidla Cantervillská“) a obecenstvo, složené zejména ze žáků základních i středních škol, se proti očekávání chovalo vzorně (díky drezuře festivalového „prezidenta“ Jaroslava Dejla). S komorním dramatem (ne)známé Francouzky Pauline Daumaleové se k nám na malý moment přiblížila novoroční atmosféra i samota dvou nešťastných žen („Šťastný Nový rok“). A večer se zejména mužské osazenstvo sálu navrátilo do svých mladých vojenských let díky tragikomickému pohledu na fungování americké armády („Biloxi blues“). A zahajovací průvod? Letos chyběl, ale vybočení ze zavedených přehlídkových rituálů nebylo na škodu, protože i pauzy hrají v divadle svou roli. Oficiální zahájení bylo „tradičně“ svázáno kravatami a přidušeno obleky, ale i to patří k přehlídce, obdobně jako roborové semináře.

Rytmus čtvrtečnímu dni udaly zpěvy i tance Maugliho a jeho zvířecích přátel, kteří doslova rozjařili mladé publikum („Kniha džungle“). Odpoledne nám všem trochu zatrnulo, na jevišti proběhla série vražd, ovšem představení bylo zakončeno happyendem („Deset malých černoušků“). Od žánru detektivního jsme se večer přenesli na maďarskou vesnici do útulné hospůdky – a vlastně oklikou na vesnici českou – abychom zjistili, že uskutečnit vlastní sny i touhy dá přeci jen velkou námahu a kus odvahy a ne každý je toho schopen („Portugálie“).

V hospodě jsme setrvali až do pátečního poledne s partičkou funebráků, oplývajících – jak jinak – černým humorem („Amatéri“) a nadšením pro hru. Při vstupu do sálu nás mohla překvapit mrtvola

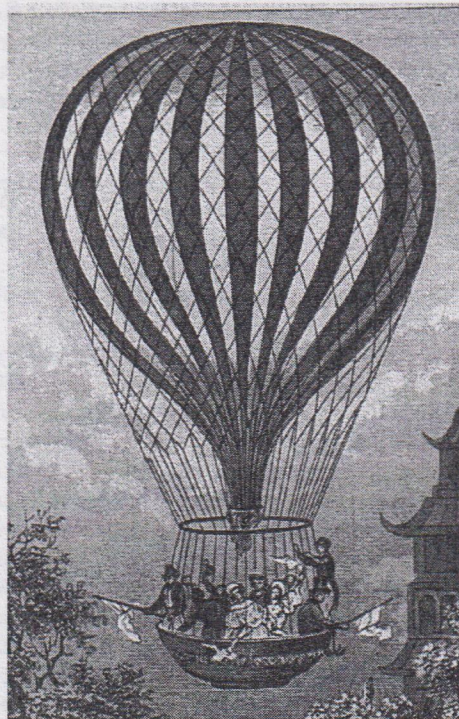
v rakvi a nastoupený sbor truchlících, stejně jako někteří páni porotci přivítali roznos točeného piva v průběhu představení. Atmosféra se uvolnila, ale odvěké antické drama velkých vášní protěmnilo předchozí smích a bujaré veselí („Fajdraricie“) i zkomplikovalo – útočilo na diváka řadou obrazů a symbolů. A snad jako jediné vyprovokovalo k diskusi jindy netečné či spíše ostýchavé auditorium. Ani absurdita a humor „cimrmanovského“ ducha neopomněly navštívit trebičská „prkna“. Havlas Pavlata a jeho druzi zavzpomínali na doby, kdy náš národ bojoval za samostatnost, aby již neupěl v rakousko-uherském područí („Republiku za koně a fotbal aneb Obrázky z dějin národa Havlase Pavlaty“). Vysoký soubor na večerním rozborovém semináři veřejně „uplatil“ porotu hořkými trubičkami – náš tisk o tom taktně pomlčel.

A sobota? Řehoř Samsa se v brouka fyzicky neproměnil, což mohlo zklamat zejména entomology-amatéry, sedící v hledišti („Proměna“). Kafkovskou atmosféru však záhy vystřídal malé existenciální peklo („S vyloučením veřejnosti“). Sartrova představa opomíjí jakákoliv monstra a mučící nástroje, protože člověk člověku v tomto směru nejlépe poslouží. Budetizívá atmosféra pokračovat iv posledním soutěžním festivalovém představení? Radost a veselí košilatých historek o necudných mužích a nevěrných ženách přeci jen narušil morový dech reality („Mor“). Ohlas publika jen potvrdil, že tečka za soutěží byla provedena bravurou.

Letošní přehlídka nabídla nejen všem registrovaným účastníkům, ale také „obyčejným“ divákům velmi rozmanité úhly pohledu na divadlo. Od pohádky, detektivek, přes komorní drama, muzikál, hry se zpěvy, současnou zahraniční dramaturgii, adaptace či variace – až po divadlo autorské.

Nastává čas děkování a velkých proslovů, do nichž budou buráčet tóny mobilních telefonů (doufám, že v příštím roce během představení nezazvoní už ani jeden!). Vznešená slova ale přenecháme zkušenějším.

-fis-



**XIII. Divadelní Třebíč se koná  
19. až 23. května 2004**

**DNES**

**Neděle 18. května 2003**



**Host přehlídky**

**10.00 hod. Velký sál Národního domu**

**D. Dušek, F. Lipták, M. Šulík**

**ZABÍJAČKA**

**Divadlo COMMEDIA Poprad**

**11.30 hod. Velký sál Národního domu**

**Slavnostní zakončení Divadelní Třebiče**

**a celé Národní přehlídky amatérského**

**činoherního a hudebního divadla**



## DNES UVIDÍTE

V závěru národní přehlídky, před vyhlášením výsledků a předáním ocenění, vystupuje každoročně hostující soubor. Většinou se jedná o divadelní představení, ale není to podmínkou. Právě v minulém roce předvedl na Divadelní Třebiči svoje „Pohybové střípky“ taneční soubor Akordy ze ZUŠ Červený Kostelec.

Posledním představením 12. ročníku Divadelní Třebiče bude (po roční přestávce) slovenský soubor. **Divadlo COMMEDIA Poprad** patří k nejlépejším slovenským amatérským souborům – jeho inscenace zhlédli diváci nejen na Slovensku, ale i v mnoha dalších evropských zemích a dokonce i v Kanadě a Tunisu.

V Třebiči se představí s inscenací původní slovenské hry autorů **Dušana Duška, Fera Liptáka a Martina Šulíka Zabijačka**. Tvůrčí „trio“ je známé z práce v oblasti filmu – z jejich tvorby jsme i u nás obdivovali filmy *Všetko, čo mám rád*, *Záhrada*, *Orbis pictus a Krajinka*. Nejnovější Šulíkův film *Klíč k určování trpaslíků*, který formou hraného dokumentu přibližuje osobnost jednoho z tvůrců „nové vlny“ českého filmu Pavla Juráčka, uvede v nejbližší době i český distributor.

O hře *Zabijačka* napsal režisér **Divadla COMMEDIA Vlado Benko**: „*Zabijačka* je jedna velká metafora. Už dávno se nezabíjejí zvířata jen pro přežití. Naopak, už dávno se zabíjí z rozkoše! A zabít se může kráva, ovce, ale zabíjí se i cit, láska – a co je nejhorší, dokážeme zabít i svoje vlastní dítě. A na to se nemůže dívat ani Kristus z kříže...“

**ipos**  
artama

Zpravodaj XII. národní přehlídky amatérského činoherního a hudebního divadla Divadelní Třebíč 2003. • Redakce: Simona Bezoušková, Blanka Fišerová, Radim Svoboda, Stanislava Štěpánková • Fotografie: Ivo Mičkal • Vydává Městské kulturní středisko v Třebiči • Sazba FIBOX • Náklad 200 výtisků